

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εικοστών και πρώτων ἀρτιμοιῦντες χρόνον
τὴν κλεινὴν οἰκοῦμεν γῆν τῶν Παρθενῶντων.

Χίλια κ' ἐνηκασίά πέντε,
τὰ κοινοῦσθαι κ' ἐν ἀκουστένται.

Τῶν ἔρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα καὶ συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.

Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνο—ὁ κτὼ φράγκα εἰλναι μ' ὄνο.

Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρα—δέκα φράγκα καί' ὅτ' ἔχει.

Ὡς γινώσκω φέρομεν παντός εὐμοσίου τοῖς ἐπὶ
ὅτι πωλοῦμεν δώματα «Ρωμιοῦ» ἀνελλιπὴ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν κ' ὅποιος ἀπ' ἐξω θέλει
δὲν θὰ πληρώνῃ δι' αὐτὰ ταχυδρομίων τέλν.

Τρίτ' Ὑλλίου κ' εἰκοστή,
ἀγνωστοί φέγγουν καὶ γνωστοί.

Ἄπο κ' ἐννιάκοντα,
στελεστέ μας γρόδα.

Περικλῆτος, Φασουλῆς, καὶ τὸ τέλος τῆς Βουλῆς.

Πι νερόβρασταὶς ἡμέραις!...

ἴδοι πάντ' οὐ ταῖς ἐλπίδων,
καὶ τοῦ κράτους οἱ πατέρες
ἤγγαν' σὺν ἔξουσι μὴδῃ.

Δίχως τοῖτοντες εἰ θὰ γένη
μὲς ὅττις λαῶντος τὸ καμίνι;
Κόττα τὴν Βουλὴν μας ἀδῶα...
ποῦ θὰ τὰ περὶ τὰ βράδρα;

Ἐοίγησαν οἱ βόμβοι,
δὲν βλέπω λογοπιδόνους,
κ' ἀκόμ' ὕψους θρόμβοι
σεπτοὺς ἐργαῖνον δόκους.

Ἐοίγησε τὸ δῶμα
τὸ δίδον τὰς δρομάς...
τὰς ἔδρας τῶν ἀκόμῃ
θὰ τὰς εὐφῆς θερμάς.

Ἐλθάν ἀργαί γαστέρες
μὲ λόγια μόνον στάσιμα,
κ' ἐφύγαν πατέρες
κ' ἐπὶ τῇ μετὰ παρῶσθιμα.

Ἔρχε τὸν περὶ τὴν ἐργασίαν
καὶ ῥόδα καὶ γλυνά...
ἐκτανν δὲν νυκτερία,
πορμυνην κλασινά.

Πι νύκτες φιλογεαίς,
μεγάλας, ἱερὰς.
Κανείς δὲν ἐξαμύθη,
νανεὶς δὲν ἐκοιμήθη.

Τὰ μάττα τῶν γαρίδα,
κ' ἀδράκοι τὴν δουλειά
γὰρ τὴν πωχὴν πατρίδα,
ποῦ εἶναι τὰ μαλλιά.

Κ' ὁ Πάλλης τοὺς ἐφάνταζε: τρέψετε σὺν νυκτερία,
θάραρος, κοινάρο, δόναμς, καὶ γίνετε ξεπτερία.

Σταυροὺς καθέναν δρεται,
πρὸς ἔργα μὴν ἀεργήσεται,
μοιθοὺς δασκίλων νόμους,
σχολεῖα καταργήσεται.

Βάλετε, πατέρες, μ' ἀπορὰ
τοὺς σκόλους σὴν ἀγγάρεα...
ψηφίστε φόρους σὺν σχοιτῇ,
σὺν ῥύζῃ, σὺν σιτάρῃ.

Ἐμπρός, δουλειὰ καὶ προκοπὴ γὰρ μοιθοῦς σὺν ρουθῶνι
τοῦ καθέναν τεμπελῇ...
μὲ καὶ τοὺς κοικοφορῶντας, ποῦ κἀνουν τὸ σαποῦνι,
βαρύνετε μὲ τέλη.

Φανῆτε σήμερον ὅμοι,
κινυπῆτε μὲ πελύν,
κ' ἐν βλέπετε γὰρ τὸ ψωμὶ
πὸς βγαῖνον μὲ τρυφήν.

Θέλομε σκόλους καὶ στρατοὺς,
κ' ὅς κλαῖν μὲ μαύρους κοπετοὺς

δασκάλοι καὶ δασκάλαις
εἰς Υπουργείων σκιάς.

Κανείς μὴ βγάλλῃ τοιμουδιά
κ' ἢ πρόδοσις ἐπαίγῃ...
κάνετε γ' ἡγορα παιδία,
κ' ὁ Βασιλεὺς θά φύγῃ.

Βάλετε φόρους σωσιτικούς
εἰς τοὺς παρόντας χρόνους,
καὶ τρέψτε μόνον δασακούς,
αἰνίτικα καὶ τόνους.

Ἐκεῖν' ἂς μένουν ἀτελεῖ,
γὰρ τοῦτα μόνον ἡ Βουλὴ
δασμῶν ἂς μὴν ψηφίσῃ.
κ' ἰδοῦσθ' ἂς ἐπάρῃ.

Γιατὶ το λαθεμπόριον, ὡς κράτος ὁρῶν ἐν κράτει,
τὰ φέρει δωρεὰν κ' αὐτὰ,
καὶ μήτε δῶδ ψωρολεψτὰ
τὸ κράτος δὲν εἰσπραττεῖ.

Γι' αὐτὸ μὲ τόνους κ' δασακούς πληροῦτε τοὺς στομάχους,
κ' ἂς μὴν ἐξαγῇ κανεῖς παρὼν
πῶς στοῦ πολέμου τὸν καιρὸν
ὁ κόσμος μὰς ἐγνώρισε δεινὸς δασακομάχους.

Θάρος, δουλειὰ καὶ προκοπὴ καὶ πάῃ μὲρος ὁ τόπος,
τὸ κάθε νομοσχέδιον ψηφίστε τ' ἑπὶ δ' ὅπως.

Ἐμπρός σ' ὅτις ζήτησ' τὸν βρασμὸ
τ' ἐσχίσῃ τὸ νυκτερί,
καὶ κάθε φόρο καὶ δασμὸ
ψηφίστε χεῖρ χεῖρ.

Κανεῖς γὰρ φόρους σωσιτικούς
ἐπιεικῆς ἂς μὴ φανῇ...
οὐ φωνακιδῶδες νησιτικούς
δότες σαποῦνι καὶ σχοινί.

Δουλειὰ μὲ κάραις δυναταῖς
ὡς ποὺ νά βγῇ κ' ἢ ποῦλα...
μονάχα μὲ τῆς ἀπανταῖς
δὲν βάφονται κουνούβλια.

Τὸ κράτος ἀναπαράξῃ,
πλὴν καὶ χρυσοὺς τὸ πνίγει...
κάνετε γ' ἡγορα παιδία,
κ' ὁ Βασιλεὺς θά φύγῃ.

Θεομάνει καὶ μὴ κινῶν
τὸ στήθος σας τὸ πατρικόν.
Φέρτε τοὺς φίλους βουλευτὰς
Κινέσκην βατάγια...
κ' ὁ Θεοτόκης καὶ αὐτὰς
θά φύγῃ σ' ἡν Μπατάγια.

Ἐμπρός, μὴ βγάτε χαρτὰ,
μὴν ἀπαυδᾷ ἐν λόγοις...
κ' ὁ Κόντης μὲς σ' ἡν Βενερά...
παῖς νά γίνῃ Δόγης.

Ἐμπρός, μὲ φόρους ἀπηνεῖς
δμησώμεν ἀλλήλους,

καὶ τώρα σ' ἄχυρα κανεῖς
ἂς μὴ γυροῦν πόλλους

Ἐμπρός, ἀφήστε μας μγαλὸ
νά δώμα καὶ τὴν Κορφή...
δωρήγορα παρακαλῶ,
καὶ περιμένει στο γκαλὸ
κ' ἡ ῥέκτις Ἀμυροῖτη.

Τέτοια τοὺς εἶπε σοβαρδὸς ὁ ὁρῶν ὁ χρυσομᾶλλος
μεγάλα νομοσχέδια βασιλῶν ἐπὶ μάλης.
Κ' ἔκειν' ἀπὸ τὸ Σάββατο Κυριακὴ ἔξημέρας,
κ' ἀπ' ἡλθεν ἡ τροφὸς ἡμῶν,
δοπ' στοῦ γένους τὸν βρωμὸν
δῶδ τὸν κτὰς ἀμέρεσσ.

Π. — Τὶ κρῖμα ποὺ μὰς ἔφυναν... χίλιας φορὰς σπολλάτη,
κ' ὁ Ράλλης ἐγκωμιάσας τὸν Κόντη τὸν Κορφιάτη
πῶς σὰν ἀνυποκλιτευοὺς καὶ σώφρων κ' εὐπρεπῆς
ἐφήφισε τὰ σχέδια μελλούσης προκοπῆς.

Τὶ θέαμα μ' ἐξέπληξε πρωτοφανὲς τῶντον,
καὶ χειραγίας ἔβλεπα τοῦ Ράλλη μὲ τὸν Κόντη,
καὶ διαχίτας εὐγενεῖς
καὶ τόση τοιμιμῶνια,
ποῦ δὲν τὴν ἔβλεπα κανεῖς
οὐ περασμένα χρόνα.

Ποτε δὲν θά τ' ἀπίστευα κ' ἂν μέσα στοῦνεῖρό μου
ἔβλεπα, βρὲ ζωντοβόλο, κ' ἔβλεπα τὸν σταυρὸ μόν,
κ' ἐνόμισα, βρὲ Φασουλῇ,
πῶς κάποιος μ' εἶχε φέρει
μέσα σ' τὸν Δόρδον τὴ Βουλὴ.
κ' εἰς ἄλλα ἔνα μέρη,
κ' ἐνύταξα τὸν Ρίζμερ, τὸν Μ. τάλφουρ, καὶ τοὺς ἄλλους
τοὺς Δόρδους τοὺς μεγάλους.

Φ. — Κ' ἐγὼ τὰδ, σεβριταῖ,
κ' ἐλυπηθῆκα πολὺ,
κ' ἔπα μόνος : κρῖμα κρῖμα,
τὸν Ἑλλήνων ἡ Βουλὴ,
ποῦ καθεὶς τὴν ἐξεῖμα
σὰν μὴ χάβρα καὶ σὰν χάνι,
τὸ κουλὲ λοκὰ τὸ χάνι.

Τὶ θέματα δυνήθη...
πᾶν τὰ πάτρια μας ἦδη,
καὶ μὲ πᾶν τὸν δαμιμῶνα
μὲ τὴν τόση τοιμιμῶνια.

Π. — Δαιμονίζομαι κ' ἐγὼ καθὼς σ' ἔδοξα, κρηνέζο,
σὰν κυτὰ τὸν Ρωμὸν νά μοῦ κἀνῇ τὸν Ἑγγίξο,
τὸν λεπτὸ τὸν ἐδπατριδῇ,
τὸν Πατριῶν, τὸν Δόρδο,
καὶ νά φωνῇ τὸ κρημιμῶνι
καὶ τὸ πάτριο τὸ σκέρδο.

Φ. — Βουλὴ τέτοια δὲν μ' ἀρέσει
δίχως νὰ σουφρώσῃ φρεδὲ,
δίχως μαγκουρά νά πέσῃ...
δίχως τ' ἀκουσθῇ βροῖαδ.

Κ' ἄμα βλέπῃ Παρλαμέντιο τοὺς Ρωμῶν σὰν Ἀγγλεῖο
ναυτὰς μὲ τὴν πατρίδα

Ἐκδήλωσης ἐρώτων
τῶν ἀρχηγῶν τῶν πρώτων.

σάν νά βροίχης σέ γλυκό
σιχαμένη κατσαρίδα.

Π. — Πάει κι ἡ Σύνοδος ἀπ' ἐλπίδας
ποδοῦσε τέλος καί τή,
ἔβγαθε μεταμόρφωση μεγάλη σάν τόν Φρίτσο,
καί κατεχειροκρότητος παταγωδῶς τόν Μήτσο,
ἔκκοιπώθη τότε μιά φωνή : κενή, αἰετοπόλεμος...
ἡ ἄκρη σ' ἄκρη Παλλισμός, πέρνει τόν Ταυιδόχη.

Σάν Πάλλης πάλιν ἔπεισε θερμῆς ἐθνολογίας κλήρος
ἡ Βασιλῆς τόν ἴδιον σ' αὐτόν ἰδιοχειρῶς.
ἡ ἡκούσθη δεύτερη φωνή : βαρεῖται τὰ βλοῦλά,
καί τὸ Παλλάκι γίνετο χροῦσά τοῦ Βασιλῆα,
ἡ μύλος ἔκβουσε κι' αὐτὴ φωνή φωνάει τριπλή :
Πάλλης μὲ τὸν Βασιλῆα τρώει στὴν Ἀμφικριτή.

Κι' ἄκουσα μία βοοῦρα
τοῦς κούλου συνταράξει :
ὁ Πάλλης πῆγε φανερά
στον σπῆτα τοῦ Κορφαῖα.

Καί γὰρ τὸ κρᾶτος τὸ σφαιρῶν
πρὸς νέον μεγαλειῶν
τῶν ἐπιμεινῶν ἀρχηγῶν
κατήφισαν Σχολείων.

Εἰς τοῦτο πάντες δὲ φοιτοῦν,
ποδοῦν Ἀρχὴν ἐπισημοῦν,
δ' ἀκούουν δὲ μετὰ σιγῆς
ἀπὸ τοῦ ἐπιμεινῶν
τὸ περὶ νέας ἀγωγῆς
τῶν κορυφῶν τοῦ κράτους.

Μὰ τότε συνεκλήθη
πέμπτη φωνὴ τὰ κράτη :
ὁ Πάλλης συντροφῶν
μαζὶ μὲ τὸν Κορφαῖα
μὲ τῆς φίλας νὰ δεθοῦν τὸν ἔρπαιον τὸν ὄσιον,
καί φίλοι πᾶν δληθεῖς
νὰ τραγουδοῦν περιπαθεῖς
τὸ σῆς λευκῆς ἀγκάλης σου τὰ ῥοῦμα μετόπισθε.

Ἔνας τὸν ἄλλον νὰ φιλεῖ,
μπράτσο νὰ μπαίνουν' στὴ Βουλῇ,
μπράτσο καὶ σ' ἄλλα μέρη.

Κι' ἐμπρὸς' στὰ μάτια τῶν λατρῶν
μπράτσο τὰν ἰδῶν νὰ τρέψῃ
ἀπ' τοῦ παιπᾶ τὸ χέρι.

Νὰ βουβαθοῦν τὰ στόματα,
νὰ βασιλεῖ μοδῶγα,
νὰ μὴν ἐπάσχουν κόμματα,
νὰ γῆν μία στρουγγᾶ,

κι' ὁ μὲν κι' ὁ δὲ κατὰ καρδοῦ νὰ βόσκῃ τὰ κοπάδια
μέσα' στῆς ψωροκόστινας τὰ περσῶνα λειβάδια.

Π. — Τὶ χαρὰ μας ἴσον μέλος...
πῆγε κι' ἡ σταρίδα τέλος.
Πεσμαῖόγλου Γάγκο χαῖρε,
σταριδογαλῆν φέρε,
ῥάλλουν ἐντιχτεῖς ἡμέραι.

Σταριδάδες ποδοῦν πάνω
παίζουν τώρα τὸ γρογνάρι,
δὲν δ' ἀκούμε καὶ χρόνον
τῆς σταρίδας τὸ τροπάρι.

Κι' ἡ Μπαρμπάσινα βαρεῖ
τουμπλέκη κι' ἔξω τοῦς,
γὰ σωτήρα σὲ θαρρεῖ
μὲ τοὺς Παπαστασινοὺς.

Τι χροσάφι ποὺ θὰ τρέξῃ...
Φχονοῦς !.. ἄμην κι' ὅς φέξῃ.

Γιὰ σὰς, Γκρόσοις, γιὰ σὰς, Νίλλεας... βλέπω τῆς στερλίναις
κίρνα μας, σταφιδοσούστα... τόκα μας, εὐάν, ἐβίβα. [σίτιστα..

●.— Σκουῖζει πλάσις ἐνὰ
μ' ἐνα στόμα σὸν πηγάδι :
μῆνιν ἔειδε, Θεά,
Μπατινιόλ-Γεωργιάδῃ.

Σήμερον ὄλιγον δεῖν μετὰ τόσο παπατράκ
νὰ γενῇ κι' ὁ Μπατινιόλ Συρανό γιὰ Μπερζερὰκ.
Σήμερον ὄλιγον δεῖν νὰ φωνάξωμε παππάς
καὶ τὸν Γράγν' ὁ Μπατινιόλ νὰ τρυπήσῃ διαμπαξέ.

Πλὴν ἡ κόρη τοῦ Λιὸς μὲ τὴν περικεφαλαία
κράτησε τὸν Μπατινιόλ, τοῦ σινομοῦ τὸν Ἀχιλλέα,
κι' ἐξελάφρωσε τὸ στήθος κάθε δόλχου σταφιδοῦ,
κι' ἦσυχος ὁ μονομάχος,
ποῦναι λιγερός μὲ πάχος,
πότε πότε λυπημένος τὸ μουστάκι του μαδῇ.

Ὁ κὺρ Γράγκος ὁ παγκιέρης τετραπέρατος ἀλήθεια...
μὲς' στὰ χέρια του στερλίναις γίνονται καὶ τὰ ρεβίθια.
Μὰ τί Γράγκος εἶναι τοῦτος !.. τί συμβάσεις, τί δὲν κάνει...
κι' ἔπειτα μᾶς λέει μὴ
ἐσχασμένη παροιμία :
κόψε ξύλο κάνει Γράννη.

II — Γιατί χάσεις κι' ἀπορξῇ ;
μόνο σὺ δὲν εἰμπορεῖς
μύσον πλοῦτον νάβρῃς ἕνα
γὰ νὰ δώσῃς καὶ ὁ ἔμνα.

Σὺ χαζέυεις, ψωμοῦ ἦτη,
γὰ τὸν ἐπιούσιο...
ἔλα κάνε με προφήτη
νὰ σὲ κάνω πλοῦσιο.

Φτοῦ σὺν μία, φτοῦ σὺν κι' ἄλλῃ,
φτοῦ σὺν τρεῖς, ξερό κεφάλι.

Εἰς τὸν ῥ' Πουργὸ τὸν Νώντα,
ποῦναι νέος μὲ προσόντα.

Γὰ σὲ γανώθηκαν μαγάδ
κι' ἄναγαν Παρλαμέντα,
γὰ σὲ συμβούλια πολλὰ
κι' ἀδικοποιή νοῦβέτα.

Γὰ οἱ γίνθηκαν γράμματα,
γὰ σὲ πολλὸν γενιάτα,
γὰ σὲ παντοῦ τραγέματα
καὶ μέσα στὰ Παλάτια.

Γὰ σένα χασομέρηδες
ἔλεγον τόσα λόγια,

γὰ σένα καροτσέρηδες
'βοῆγαν μεγάλ' ἀγῶνα.

Γὰ σὲ μεγάλη οὐλλογή,
γὰ σὲ φωνάξαν ἀρχηγοὶ
καὶ πρῶτοι καπετάνιοι,
κι' οἱ τρεῖς οἱ Καραπάνοι.

Γὰ σὲ προσεῖδαν χαλασμοὺς
ἢ μούτρας ἢ χαζαῖς,
γὰ σένα μὲ ρευματισμοὺς
'σηκώθη κι' ὁ Σκουῖζές.

Γὰ σένα λένε πῶς καλὰ
ἔερες νὰ λολυμπᾷς,
γὰ σένα τράβηξε πολλὰ
κι' ὁ γέρο Ἰσαβλαμπᾷς.

Γὰ σένα κύτταξα πολλοὺς
μὲ τὴν μπουνκιὰ στὸ στόμα,
γὰ σένα πήρε τοὺς γυαλοὺς
τὸ κότερο τοῦ Ρόμπα.

Γὰ σὲ πιστὼν κατάνυξις,
κρίνοι ἱεροὶ καὶ φρόβια,
γὰ σένα, Νώντα, κι' ἔνοιξις,
κι' αὐγερινὸς καὶ πούλια.

Γὰ σένα μὲ τὴν τριάνταν κυττῶν τὸν Ποσειδῶνα
νὰ διατέμῃ κύματα θαλάσσης γαλανῆς,
γὰ σένα παραζάρησε κι' ἡ λαμπερὴ Κορῶνα,
ποῦ τέλος πάντων Ναυτικὸς ἐδέχθης νὰ γενῇς.

Τώρα φεύγῃ μὲ τὸν Νώντα Ναυτικὸν ἐκ τῶν ἐνόνητων
καὶ μὲ βεβαιώτητα
ποῦ ὄφιναι κατὰ πόνητον
ναυτικὴν νεότητα.

Πόσα γίνηκαν γὰ σένα δορυβάδῃ καὶ μεγάλα,
κι' ὁ Βουδοῦρης δὲν θυμόναι,
ποῦ τοῦ πῆσαν τὸ τιμόνι
καὶ τοῦ δώσανε τὸ πάλι.

Χαῖρε τῶν ἐνόνητων Νώντα,
ποῦσαι νέος μὲ προσόντα.

Θερμὸν συγχαρητήριον
πρὸς ἑγκριτὸν μας κύριον.

Μετὰ πολλῶν δικαίων ἐπαίνων κι' ἔγκωμιων
τὸν Ἀγγελὸν τὸν Βλάχον κι' ὁ Φασουλῆς συγχαίρει,
ὅπου τῶν Τηλεγράφων καὶ τῶν Ταχυδρομίων
Διευθυντὴς ἐκλήθη χωρὶς κἄν νὰ τὸ ἔξῃ.
Ἐβαλαν τέλος γῶνοι κι' οἱ ἔγκοι στὰ γράμματα
κι' ἄνθρωπον τῶν γραμμάτων ἔβαλαν γὰ τὰ γράμματα.

Μαὶ καμπόσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελταῖς.

Σεῖδες, . Διηγήματα, καὶ συγγραφεῖς δόκιμους
Δέκτα Καλογερόπουλος ὁ τῆς Παναμοθήκης.